

اسناد و نوشته‌جات تاریخی

تلگراف کارا خان به راسکول یکف - [فرمانده جهازات بحر خزر]

۲۳ بهمن ۱۹۲۰
نمره ۱۳۱۰
کاملاً سری

تمایل کوچک خان از نامیس دولت ساوی در ایران و گفته مرکزی اشتراکی که مایل است آین قوه دولت را دردست بگیرد باید با کمال احتباط تحت نظر گرفته شود . از احساسات ایرانیهای ارزی و رشت و آذربایجان غمیقون احساسات تمام ایرانیهارا فهمید . بایستی رفیعیان را « بورزوای دموکراتی » متعهد کرده با اسم آزادی ایران بر ضد انگلیسها شورانید که آنها را از خاک ایران خارج کنند طبیعت جنگ را باید بر ضد انگلیسها و تجار و مأمورین دولتی که طرف دار انگلیسها هستند ادامه داد . لازم است کوچک خان و اشتراکیون ایران و دستیجات دموکراتی دیگر را بر ضد انگلیسها متعهد کرد .

مخالف نیست که تشکیلات ساوی بطور ریکه تمام ادارات دولتی نظیر ادارات ما باشند دائر شود ولی باید اصول را تغییر داد زیرا که میترسم اگر زود تر اصول ساوی را در آنجا تشکیل بدهیم در بین طبقات ضدیت شده و جنگ آزادی ایران بدست انگلیسها ضعیف شود . اخلال بدهید که انقلاب کیلان چه انعکاسی در هیران و محلات دیگر ایران دارد و شما با چند دستیجات کار میکنید .

از طبع مرحوم حسام‌الاسلام (دانش)

بگوش نافه صبا گفت رهی از هویش زمشک پرشدو جان تازه شت از هویش زنده نیز بی‌مامی بی‌لطف او را اورد که خون نمود دل بستان گی‌ویش زدست خنجر مژگان چگونه بر دی‌جان دل از پنهان نهادی به تیغ ابرویش چو سرو قامت او دید سرو در رفتار زشم یای فرو رفت بر لب جویش عجب ز قوت بازوی عنق گاهن سرد چو هوم نرم شود زیر ذور باز رویش همه به بادیه عشق پا که بکریزد هزار شیمر نه از یک‌نگاه آهویش ز عشق هوی میانی چو هوی شد داش شود هر آنکه بود دلبر عیان‌مویش

بگذشت فرصل ای برادر در گرم روی چو میغ باشد هریاب که عمر بس عزیز است کر قوت شود دروغ باشد حافظ

در طرف چپ اغاز که دریا بمرداب وصل میشود و نزدیک یک جزیره کوچک، کشتیها برعلیه امواج دریا پناهگاهی اختیار کرده اند هال التجاره های حاجی طرخان، بادکوه دریند و سایر بنادر در چندین ساخته ای و ساخته های اینجاز هستان ها کذاشته شده و عموماً رطوات عیکبرند. اکثر دخل به زاز طرف دریا ساخته های کنونی را نداشت این بندر بعد از استرآباد مبتو نست بهتران بنادر باشد. این ریلی محل عبور و مرور تجار مختلفه مملکت بوده و حکومت ایران از نقطه نظر استراتژی (موقعیت نظامی) و تجارت میخواهد درینجا استحکامات داشته باشد و فعلاً یک کانیزون و یک بنای تویخنه دارد. زمین ریک زار این ناحیه که از هوطیر خود امواج دریا و مرداب را پذیرائی میدارد بی حاصل است و اهالی زندگانی خوب شدن را با صید ماهی و قایق رانی و شکار پرآده های آبی میدگذرانند و غالباً بحری هستند. ۵۰۰ قایق که مقاومت از ۲۰۰ تا ۶۰۰ وزنه بار کثیر دارد در آبهای از ریلی عبور و مرور مینمایند.

ب - شاندر من در دامنه کوه واقع و از هیچ طرف بدریا متصل نیست محصولش عبارت است از ابریشم عسل و گندم دواب نیز زیاد دارد حاکمش رضا خان و مرکز آن بیت تمه است.

ج - هاسال که در هجاوشت کوه واقع است بغير از ابریشم سایر حاصلات شاندر من را دارا بوده حاکم آن مهدی خان و مرکز روستا رودکنار است دو بلوک اخیر الذکر جزو طالش ولی معمولاً نام کوهپایه گسکر نامیده میشود. د - گیله گسکر یا زمینهای بانلاقی گسکر از یک طرف محدود است به رود اسپند که آنرا از فومن جدا کرده و از طرف دیگر به رود دلیک که فاصله آن است با کوهپایه و بلوک شبله دولاب حاکمش آقاد صالح و مرکزش زیک سار است پروردش گرم ابریشم در اینجا از هرجهة ممتاز بوده و شغل عمده اهالی را تشکیل میدهد.

ح - فومن . رودخانه هایی که این بلوک را قسمند را آبیاری مینمایند عموماً

بمرداب انزلی میر بزرگ . رود اسیند آنرا از شیله ککر جدا کرده و رود پسیخان آه در مصب خود به نو خاله مو-وم است فاصله رشت و فومن را تشکیل میدهد . قراء ماسوله و چو-مقال حدود آنرا از کوه بدریا نشان داده ۱۲۴ فرسنگ مربع سطح دارد : مرکز شهر فومن ودارای ۱۸۰۰ خانه است فومن یکی از قدیم ترین ایالت‌های گیلان است و اشخاص بزرگ بسیاری از چه از حیث دانش و چه از جهه بینداری و سخاوت و اهتمام در امور خیریه در خود پرورش داده و بمعرض بروز کذاشته است . مساجد فومن با وجود ذروت اهالی ما همان سادگی که در سایر قراء و قصبات گیلان وجود دارد ساخته شده است . طرز ساختمان خانه و بام‌های پشت‌ماهی آن با حجم و شکل خود بهیچوجه به بناء‌های پاشکوهی که مدنیت قدیم ایران از آن اسم میدارد شباهت ندارد . حاکم فومن فاسم خان و رئیس فامیلی است که بطور وراثت در این ناحیه ریاست داشته اند . در جنگل‌های فومن سفلی شکل آثار و خرابه‌های شهر قدیم دیده می‌شود و در اثر کشناور طباءون سال ۱۸۳۰ هنوز ۵۶م بیشتری از قراء خالی از سکنه می‌باشد . محصول ابریشمی فومن و لاهیجان بی تمام محصل ابریشمی گیلان است . در کوه‌های انزدیک ماسوله معدن آهن وجود دارد و مردم کوه‌نشین ، قبیت عیمدام زندگانی خود را لازمه و شذغال جنگل نامین می‌کنند .

۵ - رشت . این قطمه از طرف شمال محدود است به ملتقای دو رود شاهرود و سفید رود و از طرف مشرق به تمام قسم طف چپ رودخانه سفید رود تابع آن و از مغرب ده رود خانه پسینه ن و از جنوب به مرداب انزلی و ۲۵۲ فرسنگ مربع سطح دارد .

شهر رشت در ۵۰ درجه طول شرقی کرن و بج (و صد خانه معروف لندن) و ۳۷ درجه عرض شمال شرقی است . مرکز ناحیه با اسم رشت و در عین حال مرکز ایالت گیلان محسوب است که در ایندای سلطنت سلسله صفویه بیک قبچه بوده ولی وضعیت مرکزی آن ،

برای تجارت فوق العاده متناسب و بهین لاحظ نظر دوربین شاه عباس آنرا حاکم
شین ایالت شنیده داد . و بهم رفته در سواحل بحر خزر کمتر جانی
است که مائند شهر رشت موقعیت تجاری داشته باشد . این شهر بمقدار
مسافت متساوی از يك طرف بغازندران و از طرف دیگر بخاک روسیه فاصله دارد
و ۶ روز حرکت باقافله آنرا "از قزوین که یکی از عده قرین اینبار هال التجاره
ایران محسوب میشود جدا میسازد و از بندر پیر بازار که رشت را بوسیله
مردانه ازلى به آمام نادر بحر خزر اتصال میدهد فقط يك فرسخ و نیم دور میباشد .
شهر رشت جزء آن قسمت از آبادیه است که بواسطه شاه عباس بزرگ
ایجاد شده و از آن وقت به بعد با آنکه يك ثلث از جمعیت خود را در ائم
طاعون سال ۱۸۳۲ - ۱۸۳۱ ازدست داد ، با این وصف ترقی کرده و توسعه
یافت ، هنوز هم در حدود شهریار خانه دارد و به هفت محله تقسیم شده
و دارای يك دیوانخانه ، هفت بازار ، بسیاری از مدارس و تقریباً ۱۰ مسجد است
تمام بازار هادر روز های بوعان یعنی در اوخر ماه ژوئیه و اوقاتی که بریشم
بدست میآید ، سنگ فرش میشود ، مالکین در آنجا آمده حاصلات خود را
میفرمودند ، مالیات را تا ده کرده و سائل عروسی اطفال خوشنود را تهیه
مینمایند ، در این موقع منظره فرشته کی تشکیل میگردد ، تجار و معامله کرها
ایرانی ، روسی ، ارمنی و یونانی از هر طرف جمع شده و هیجان غریبی
که در شهر های شرقی اغلب نادر الواقع است بربا میدارند کارها عموماً
مربوط به ترقی و تشریف قدمت بریشم است ، به حرارت سوزان روزانه ، نه و بخار
و بیشه های شب ، معامله کنندگان را قادر به مفرق کردن نیست .

شهر در صفحه زمین دشت مائند و در کنار دورودخانه سپاهرود و گوهرزد
واقع است و دو نهر مذکور آنرا از طرف مغرب و مشرق احاطه کرده اند
واهالی آب خوردن را از چاه میکشند که هنگام تابستان در ائم تابش آفتاب
پر از حشرات میگردد و نعمان آب خوردن خوب نیز بدی آب و هوارا تائید میکند .

در سال ۱۸۴۰ در رشت دو نفر مجتهد که نفوذ ذاتی در میان مالکین و همینطور در بین عموم جمعیت دارند افاقت داشتند. هاکولات در اینجا بعد وفور و ناقیعت مناسب یافته میشود و ابریشم خوب و اعلاه آن همان ابریشم فومن و لاهیجان است. در کودم، کیم و سراوان ابریشم خبلی نازک بعمل می آورند.

ششم لاهیجان که از یکطرف از مشرق سفید رو و بغرب رو در منتهی شده و از طرف دیگر از کوه های دیلمان بدریبا متصل میگردد و ۱۲۵ فرسنگ مریع سطح دارد.

جاه طلبی رؤسای محلی، سوء ظن فتحعلی شامرا تحریک کرد و در نتیجه باعث شد که تقسیمات ناحیه لاهیجان محدود شود و در طبق امر او، دیلمان یعنی نواحی کوهی لاهیجان از آن مجرماً گردیده و فعلاً جزء حکومت رنکوه بشمار نمیرود. قطعه بحری لشته اشاء که از غنیترین قطعات لاهیجان است بعنوان تیول بیکی از خواجه های حرم (خرودخان) داده شده و همچنین شهر لنگرود که در کنار رود چالوس واقع و دو فرشخ از دریا فاصله دارد با تمام بازار و ۱۱۰ خانه و نواحی آن برای همیشه به خانواده بیک منجم دوبار شاهی اعطای گردید. کاخ علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

میرزا کاظم شخص اول لاهیجان با وجود کرتخوابی و کاسته شدن حوزه اب و جمعی خود بین تمام مالکین گیلان از همه ثروتمندتر بوده و حکومت قضائی بیش از سیصد قریه را دارا بیباده است.

شهر لاهیجان در سنه ۱۸۴۰ بعد از کشیار طاعون دارای ۲۵۰۰ خاله بوده و کوچه های آن بهتر از کوچه های رشت سنگ فرش شده و همینطور دارای مساجد قشنگی است و در دامنه آخرین کوه های دیلمان واقع شده و بهمین احتیاط آب و هوای نسبتاً ملایم و معتدل دارد.

میرزا کاظم در یکی از تپه های بیرون شهر قصر بیلاقی بسیار باشکوه

بنا کرده که از یک طرف منظره جلکه و جنگاهای آبده و از طرف دیگر دورانهای دریا آنرا خیلی زیبا جلوه میدهد. طرز برآمده‌گی جلکه که شهر رودی آن بنا شده برای استخراج های فراوانی که دارد برای این قسم آبیاری کاملاً مناسب است. استخراج عبارت از خفره های ذرگی است که آب را در آنجا حفظ کرده وجهت برنج کاری بکار میدارد.

مسجد بزرگ شهر (مسجد جامع) روی خرابه های یک معبذر داشتی ساخته شده و تنها از این است که در تاریخ جمیعت نواحی خبر را از عهد عتیق در این شهر معروف باقی مانده است و بعداز شهر مرکزی عمدۀ ایران محل این ناحیه روستار نم دارد که در کنار روودخانه چمخاله واقع دارای ششصد خانه است. اهالی غالباً تجارت و یاقاً یق رانی کرده و از حیث نزدیکی در دریا وسعت روودخانه منفعت خوبی تحصیل هیتمایند.

در محل چهار کانه لشته شاء، گوکند، چهارده، پس میشه برنج فراوان و بهترین ابریشم هارا باست هیاوردند.

هفتم - رانکوه یا ناحیه چهار از یک طرف عبارت است از دیلمان، شلمان اشکور، سمام و این ناحیه در سال ۱۸۴۰ هنوز از شر طاعون هشت سال قبل که قسمت عده جمیعت آنرا محدود کرده خلاص نشده بود.

رانکوه از یک طرف بدریا و روودخانه (کوکا) و (سفید تمش رود) که آنرا از تنکابن جدا میکند محدود می باشد و از طرف شمال نیز وسیله کوه های دیلمان به (الموت) متصل میگردد در همین رشته جبال معدن جیده است و اندک وقتی است که آنرا شروع به استخراج نموده اند. مرکز رانکوه قریه (Sofidan) و حاکمش میرزا محمود ایلخانی نام دارد.

صنعت ابریشم رسی که اینجا با دست بعمل می آید دارای نواحی مسیار است رانکوه ۱۸۰ فرسنگ هریع سطح دارد که پس از اضافه شدن به مساحت سایر نواحی گلستان یک محدوده ۶۷۶ فرسنگ هریع و یا ۳۰۱۴ میل هریع انگلیسی

را (مساحت کلیه ایالت) تشکیل خواهد داد و این حساب بر طبق اظهار شفاهی اهالی در آنچه نقل شده و از وی یک مأخذ عامی نیست. مالکین سطح گیلان را به ۶۰۰ فرسنگ مربع برآورد کرده و آنرا بر طبق درجات طول و عرض حساب میکند ولی اهالی برخلاف عقیده جغرافیا شناس فرانسوی فواملی را مأخذ میگیرند که یک قطعه زمین نسبت بکوه دارا می باشد.

تاویخ - هورخین و جغرافیا شناسهای یونانی اطلاعات گیرانهای راجع بگیلان برای ها باقی کذاشته اند بر طبق اظهار هرودوت (ایردوها) در آن قسمت از نواحی که در آن زیبکی در رای سیاه واقع بوده و بوسیله مصب رود (دینهایر) آبیاری میگردید سکونت داشتند. هورخین هداز هرودوت فقط از (قلهای) که در سواحل بحر خزر زیست میگردند جائید که امروز هم گیلانهای مسکن دارند، سخن کفته اند و آنها را کادوزیان با کادوزیان نیز نامیده اند. یلين هورخ دومن میگوید بطور تحقیق قلهای یا کلهای همانهای هستند که آنها را کادوزیان نام داده اند. محتمل است کادوزیانها و آن آن سپس دیلمی ها اعهاب گیلانی های باشند که در زمان اسکندر بزرگ و امیر اطوری آر کادیوس (۱) در نواحی خزر زیست هستند. ما آثاری را که از زمان اقامت کادوزیانها در این قطعات باقی مانده و «ژ. دو سنت کروا» در تاریخ حصات تاریخی و جغرافیا (۲) خود درباره هدیهای آنرا با تحقیق و تدقیق کاملی بیان نموده است ذیلا شرح میدهیم. او میگوید که دیس او پری یا زت (جغرافیا شناس یونانی در قرن ۴ ق.م.) آنها را بنام قل ضبط کرده است و همچنین اظهار میگند پارساداس (۳) یکی از مؤسای ایران برای خاطر (کهنه زیان) با (آرته استیاز) که هرودت اور ا اسم می بردم خلافت کرده و در نتیجه نزد کادوزیانها آمده و آنان را بر علیه امتیاز و ادار تجهیز نمود. آرته نمی توانست در مقابل این تجهیزات مقاومت

(۱) آر کادیوس پسر تندوز معروف به امیر اطور شرق مدت سلطنت ۴۰۸-۳۹۰ میلادی

(۲) پارساداس معنی پری زاد است که زاده یک پری باشد

نه باید و با آنکه اردوی او از حیث تعداد زیادتر بودند با این وصف ۶۰ هزار تلفات داده و عقب نشست پرسادان فانح بوسیله کادو زیانها عنوان پادشاهی را فتح و تمام عدی را غارت کرد.

در ابتدای قرن ششم قبل از میلاد (قلهای) در محدوده خود استقلال داشته و با داشتن دشمن که در تحت او امر سلاطین عدی بودند سیروس با آنها متعبد شده و با این هنگفت ۲۰ هزار پیاده هزار سواره بعنوان که که با اوی بمحاصره باشیل روانه گردیدند که روس (خشایارتا) در معامله خود با «قلهای» خوش وقت نبود زیرا در تجهیزات ارعاییه یونان به چوجه با او کمک نکردند. یکی از اخلاف همین سلطان آرتاکرنس منمون مصمم شد آنها را مطیع و منقاد نماید و با این شرطیه همیشه ۳۰ هزار پیاده و ۱۰ هزار سواره وارد خاک قلهای گردید و قنون مهاجم سرزمین مذکور را باعوردیکه امروز دیده بیشود مشاهده کرده و مجبور بود از قطعاتی که دارای هوای پرازمه زمین باقی و فلقد خلات و جنگلها را که بیک عدم افراد وحشی و جنگجو را مسکن بود عبور نماید و با این جهت بدعاقبت اسماکی دچار گردیدند و قحطی بقدری سنگین شد که حیوانات باری را کشته و سر یک خر را بمبلغ ثبت دراخم (۱) خردباری مینمودند. اردوی پادشاه شیرفت کاملاً و مددوم شود که بیک صاحب متصوب دی تیری باز (این کلمه بکی) کفته می شود که در تبراندازی قابل باشد یکی از دو نفر امیر کادو زیان ها را (چون آنها دونفر اوده و اردو گاه علیحده داشتند) دستگیر کرده و با این وسیله موفق به صلح گردیدند. قلهای کا تو زی در زمان سلطنت شاه شاپور (شاپور اول) دارای استقلال کامل بوده و بوسیله رئیس خود (باله روس) یا باله نوس بایاد شاه ایران اتحاد کرده و در جنگی که متنبی به گرفتاری امیر اطور روم (و الزیان) گردید عده فرستاده و همراهی گردند.

(۱) دراخم همان درهم است.

از زمان امپراطوری رومیانین اسم قاهای کادوزی دیگر در تاریخ دیده نمیشود و این دفعه از قلهای دیلمی که مددوها در محوطه خود در کوه های بالای لاهیجان زندگانی کرده و بالاخره از آنجا سرازیر گردیدند گفتگو میباشد. دیلمی ها قدیما هجوم آماردها (عمار لوئی ها) را دخان خود خنثی کرده و از زمان رومیان استقلال سابق خویشتن را بخوبی حفظ میکردند و عموما مردم چنگجوئی بودند و للاح آنان عبارت بود از سپر، نیزه شمشیر، که از شانه آویزان کرده و سه زوبان یا یک خنجر که در دست چپ میگرفتند و مهولا پیاده چنگ میگردند.

مذهب اسلام درین دیلمی ها کمتر ترقی کرد در اوایل خلافت خلفای عباسی بهیچوجه از آنها اطاعت نمیگردند و ازان یس باتکه دیلمان یعنی کیلان علیا خلافت خلفاء را قبول کرده بود با این وصف کیلان سفای کاملا استقلال داشت. هر کسی که مورد غصب خلفای بغدادی واقع میگردید نزد کیلانها محترم بوده و از او یزیرائی شاهان میگردند برای اولاد و اعقاب علی و فاطمه که از طرف عباسیها بخشوانت با آنها سلوک میشد در موقع زحمت و سختی کیلان یک پناهگاه مطمئن بشمار میرفت و در اینجا در قبال میجاز آنها سخت مورد احترام و محبت واقع میگردیدند و غالبا همان میزبانند و امروزه قبرهای آنها فراوان در جنگلها کیلان دیده میشود همینها بودند که اصول زردشت را کم کم از بین ارده و جای آنرا برای اسلام تهیه میگردند. بیشتری از تکایا و مقبره آنان در جاهایی که ساخته اند زردشتیها بود ساخته شده است. در زمان خلافت مکتفی در سال ۹۲۷ هجری دیلمی ها با هموطنان خود سایر کیلانها متحد شده گرجستان و نقره بیان تمام ایران را تصرف کردند و در این وقت همه مطیع پادشاهان دیلمی بودند و بعد از انقره ارض این سلسله کیلان بین هشت شاهزاده تقسیم گردید که برای دفاع از ملیت خود کاملاً اتحاد نکرده بودند.